

CLASS V KAVİTELERDE KULLANILAN ÇEŞİTLİ RESTORASYON MALZEMELERİNİN SONLU ELEMANLAR YÖNTEMİYLE İNCELENMESİ

Doç.Dr. Sis DARENDELİLER YAMAN*

FINITE ELEMENT ANALYSIS OF VARIOUS
RESTORATIVE MATERIALS IN CLASS V
CAVITIES

ABSTRACT

ÖZET

Bu çalışmada bir Class V kaviteye uygulandığı varsayılan rezin modifiye cam iyonomer (Fuji II LC), kompozit rezin (Silux Plus, Z 100) ve kompomer (Compoglass F, Dyract AP) içeren restorasyon malzemelerinin mukayemet özellikleri 3-Boyutlu Sonlu Elemanlar Yöntemi ve NASTRAN programı yardımıyla incelendi. Class V kavitenin bir üst ön keser dişe açıldığı kabul edildi ve modeli Wheeler'dan alınan diş 294 eleman ve 420 düğüm noktasından oluşuyordu. Dişe uzun ekseni ile 26 derecelik bir açı yapan 20 kg. lik bir insizal yük uygulandı. Farklı yüklerin ve farklı yükleme açılarının olası etkilerini değerlendirmek amacıyla 10 ve 40 kg. lik iki farklı yük ve 0° ile 90° iki farklı yükleme açısı da çalışmada göz önüne alındı.

Çalışmanın sonuçlarına göre yükleme açısının, yük miktarına göre daha etkin olduğu ancak her ikisinin de dişte oluşan gerilmeleri artırıldığı belirlendi. Ayrıca dişte oluşan gerilmelerin, kullanılan restorasyon malzemesinin elastik modülündeki artmasına birekçe azaldığı da bulundu. Çalışmada, en yüksek elastik modülüne sahip, Z 100 dişte en düşük gerilmeleri oluşturdu.

Anahtar Kelimeler: Class V, kompozit, kompomer, rezin modifiye cam iyonomer

GİRİŞ

Servikal lezyonların patolojisi çeşitli faktörlere bağlıdır.² Bunlar çürük, abrazyon, erozyon ve okluzal stresleri kapsayan faktörlerdir.¹²

Değişik etkenlerle oluşan servikal lezyonlarda dolgu materyali olarak genellikle rezin modifiye cam iyonomer simanlar, kompozit rezinler ve poliasit modifiye rezinler (kompomer) kullanılmaktadır.^{3,11} Bu materyellerin dişe bağlanma özelliği retansiyonu artırmasına rağmen, servikal lezyonların retansiyonu dişe gelen mekanik streslerden olumsuz etkilenmektedir.¹⁰

Yapılan çalışmalarla okluzal kuvvetlerin Class V restorasyonları etkilediği ve^{6,7} Class V restorasyonların okluzal kuvvetlerin etkisiyle yedinden çıktığu yada kirildiği belirtilmiştir.⁹

Class V restorasyonlardaki başarısızlıkların kullanılan materyellerin özelliklerine bağlı

This study investigated the strength properties of various composites (Silux Plus, Z 100) compomer (Compoglass F, Dyract AP) and resin modified glass ionomer (Fuji II LC) restorative materials. The materials were assumed to be applied in a Class V cavity of a maxillary central incisor. 3-Dimensional Finite Element Method and NASTRAN package was used during the study. The tooth whose model was adopted from Wheeler had 294 elements and 420 nodes. An incisal loading of 20 kg acting at an angle of 26° with the longitudinal axis was applied to the teeth. The possible effects of different load magnitudes and different loading angles were also studied. For this purpose loads of 10 kg and 40 kg and the loading angles of 0° and 90° were also taken into consideration.

It was found out that the increase in the loading angle effects more prominently than the increase in the amount of the load but both creates larger stresses in the tooth. It was also determined that the stresses developed in the restored teeth were reduced with an increase in the Modulus of Elasticity of the restorative materials. Hence in this study, Z 100 which has the largest modulus of elasticity was performed better than the other materials concerned.

Key Words: Class V, composite resin, compomer, resin modified glass ionomer

olduğu belirtilmektedir, bunlar deneysel ve klinik gözlemelerin sonuçlarına göre değerlendirilmiştir.^{13,20} Ancak bu konu ile ilgili olarak teorik amaçla yapılan çalışmalarla bulunmaktadır. Bu çalışmaların en yaygın Sonlu Elemanlar Yöntemi ile yapılan çalışmalardır.^{8,14,15,16} Diş hekimliği alanında Sonlu Elemanlar Yöntemi yaygın olarak kullanılmaktadır. Bu yöntem yardımıyla kompleks ve düzensiz bir yapı olan dişler gerçeken yakın biçimde modellenebilmekte ve yükler altında dişte oluşan çatlamalar ve kırılmalar saptanabilmektedir. Böylece modellenen diş yapısına gelen olası kuvvetler ve bunların etkileri sağlıklı ve gerçeken uygun biçimde incelenmektedir.^{4,18,19}

Bu amaçla çalışmamızda üst ön keser dişteki Class V kaviteye rezin modifiye cam iyonomer (Fuji II LC), kompozit rezin (Silux Plus, Z 100) ve kompomer (Compoglass F, Dyract AP) uygulandığı kabul edilmiş ve bu malzemelerin,

* GÜ. Dişhekimliği Fakültesi Diş Hastalıkları ve Tedavisi Anabilim Dah

yükler altındaki dayanıklılığı 3-Boyutlu Sonlu Elemanlar Yöntemi kullanılarak incelenmiştir.

GEREÇ VE YÖNTEM

Bu çalışmada 3-Boyutlu Sonlu Elemanlar Yöntemi kullanılarak, üst ön keser dişin modeli, Wheeler'in diş geometrisine göre modellendi. Model 294 eleman ve 420 düğüm noktasından oluşturuldu. Analizler NASTRAN yazılımı kullanılarak yapıldı. Şekil 1 hazırlanan diş modelini göstermektedir. Çalışmada kullanılan malzemelerin aşağıdaki özelliklere sahip olduğu kabul edildi.

1. Dişin mine, dentin ve restoratif materyellerden oluşan kabul edildi ve pulpa çok düşük elastik modülüne sahip olduğu için çalışmada ihmal edildi.

2. Periodontal ligament ve sementin etkileri çok ince olması nedeniyle ihmal edildi.

3. Materyeller homojen, isotropik ve elastik olduğu kabul edildi.

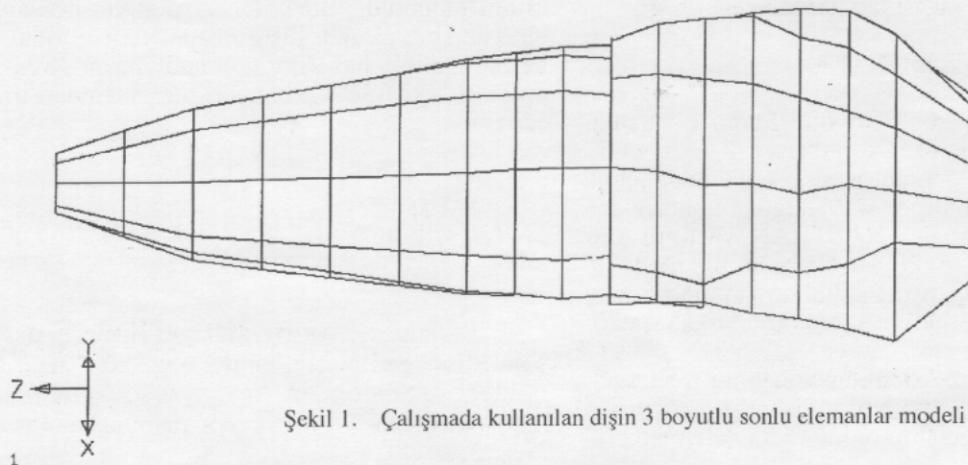
4. Diş destekleyen alveoler kemigin esnek olmadığı kabul edildi.

Dişin, bukkal yüzeyinde 4x4x1.5 boyutlarında olmak üzere ve kavite alt sınırları sement-mine bileşiminde olan bir Class V kavite içерdiği kabul edildi. Class V kaviteye Fuji II LC, Silux Plus, Dyract AP, Compoglass F ve Z 100 uygunluğu vürsayıldı. Dolgu materyallerinin uygunluğu diş, dişin uzun aksı ile 0°, 26° ve 90° açılar yapacak şekilde 10, 20 ve 40 kg'lık yüklerin uygulandığı kabul edildi.

Çalışmada kullanılan tüm malzemelere ait mekanik değerler Tablo I'de verildi. Tabloda verilen Poisson Oranı bir yönde uygulanan yük karşılık, üç yönde oluşan gerilme değerlerinin belirlenmesinde kullanılan bir değerdir ve her malzeme için farklıdır.¹

Tablo 1. Çalışmada kullanılan malzemelerin mekanik özellikleri

Malzemeler	Mekanik Değerler	
	Elastik Modülü, E [MPa]	Poisson Oranı, ν
Mine	48000	0.33
Dentin	13000	0.31
Fuji II LC	3200	0.27
Compoglass F	8200	0.28
Silux Plus	5520	0.27
Z 100	15200	0.28
Dyract AP	10700	0.28

Şekil 1. Çalışmada kullanılan dişin 3 boyutlu sonlu elemanlar modeli

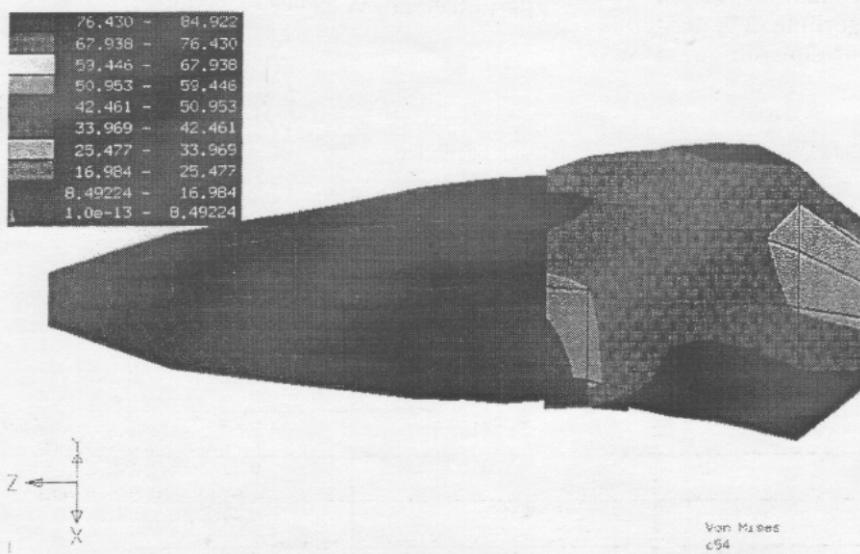
Çalışmada ilk önce Z 100 materyalinin uygulandığı dişin 26° ile insizal kenara gelen 20 kg'lık bir yük altında olduğu kabul edildi. Şekil 2 bu dişe ait Von Mises gerilme dağılımını vermektedir. İlgili dişte oluşan maksimum gerilme Şekil 2'de gösterildiği gibi 84.92 MPa olarak bulundu. Dişteki tüm elemanlarda oluşan Von Mises gerilmeleri Şekil 3 te verildi. Restorasyon bölgesi 145, 152, 153, 162, 167 ve 176 numaralı elemanlardan oluşmaktadır. Şekil 3'ten görüldüğü gibi bu bölgede oluşan gerilmeler yüklemenin yapıldığı insizal kenara göre daha düşük değerlere sahiptir.

İncelenen diğer bir konu farklı yükleme açılarıydı. Bunun için 20 kg'lık yükün diş ekseni boyunca geldiği (0° yükleme açısı) kabul edildi.

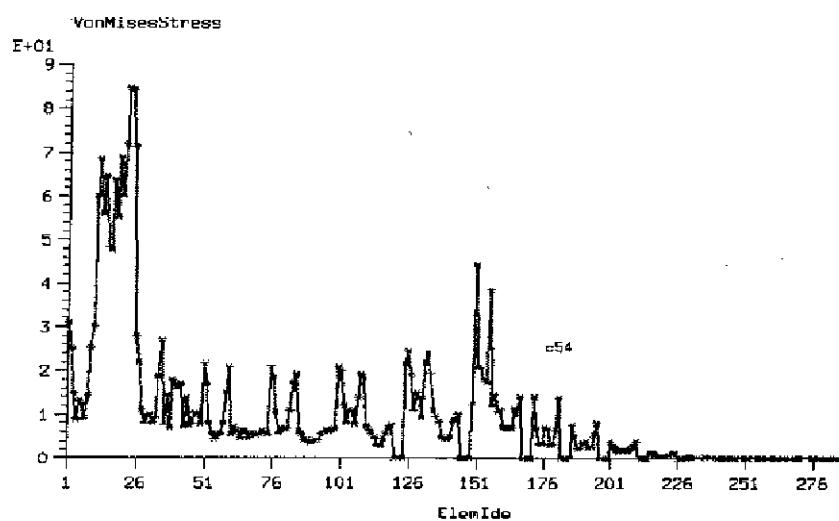
Şekil 4 Z 100 uygulanan elemanlarda oluşan Von Mises gerilmelerini göstermektedir. Şekil 5 ise aynı yük ve aynı malzeme için yükün diş eksene nine dik geldiği (90° yükleme açısı) durumda elemanlarda oluşan Von Mises gerilmelerini göstermektedir.

Çalışmada üçüncü bir konu olarak yükleme miktarının etkisi incelendi. Bunun için yükleme açısı 26° de sabit tutuldu ve sırasıyla 10 ve 40 kg'lık yük uygulandı. Şekiller 6 ve 7 bu durumlara ait Z 100 uygulanan dişteki elemanların Von Mises gerilme değerlerini göstermektedir.

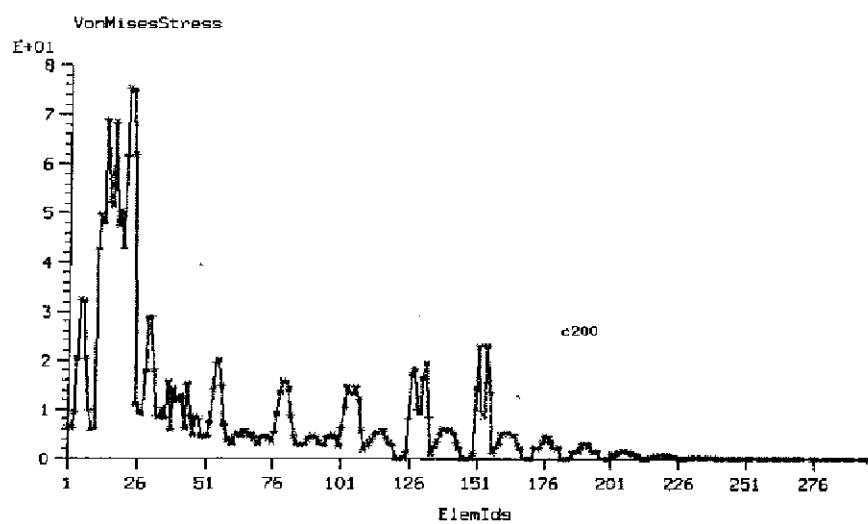
Şekiller 8-13 ise Şekil 3'de verilen Von Mises gerilmelerinin bileşenleri olan normal ve kesme gerilmelerini göstermektedir.

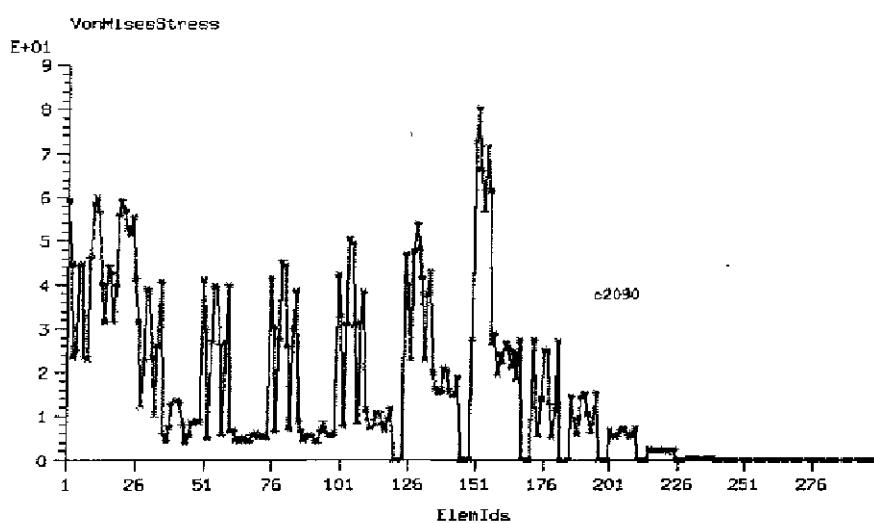
Şekil 2. 26° ve 20 kg yük altındaki, Z 100 ile restore edilen dişte oluşan Von Mises gerilme dağılımı

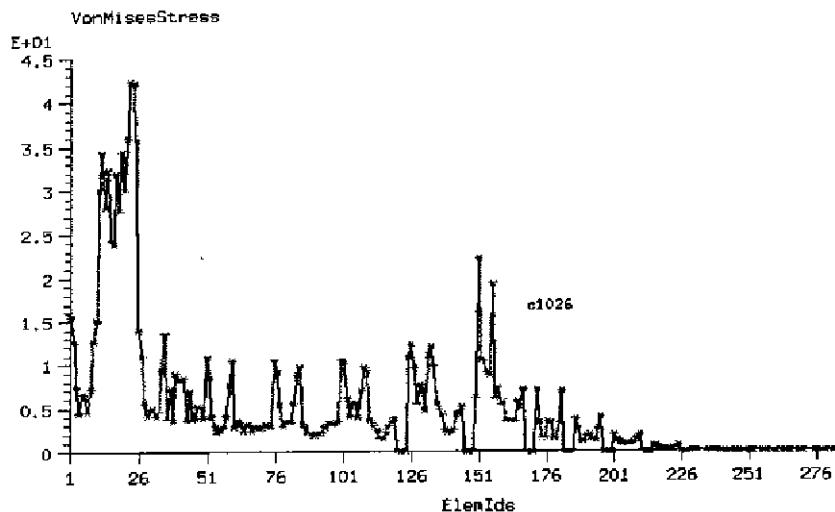
Şekil 3. 26° ve 20 kg yük
altındaki, Z 100 ile restore
edilen dişin tüm elemanları
arda oluşan Von Mises
gerilme dağılımı

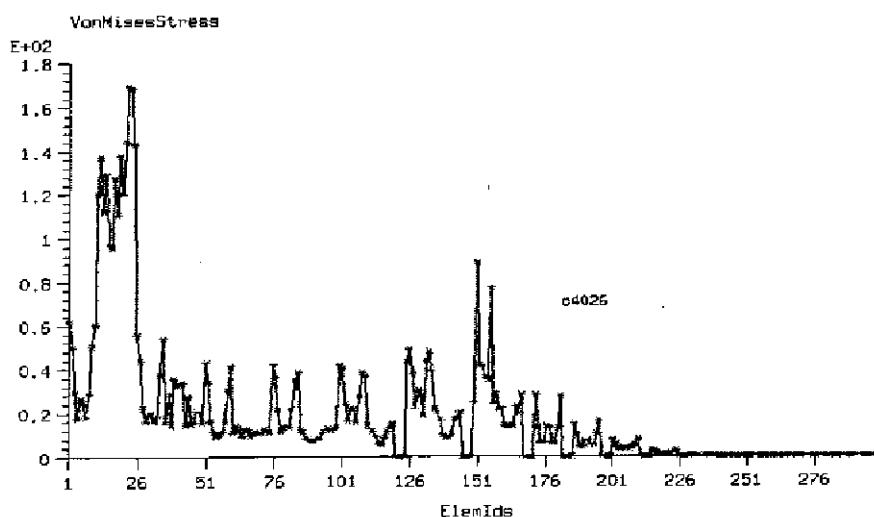
Şekil 4. 0° ve 20 kg yük
altındaki, Z 100 ile restore
edilen dişin tüm elemanlarında
oluşan Von Mises gerilme
dağılımı

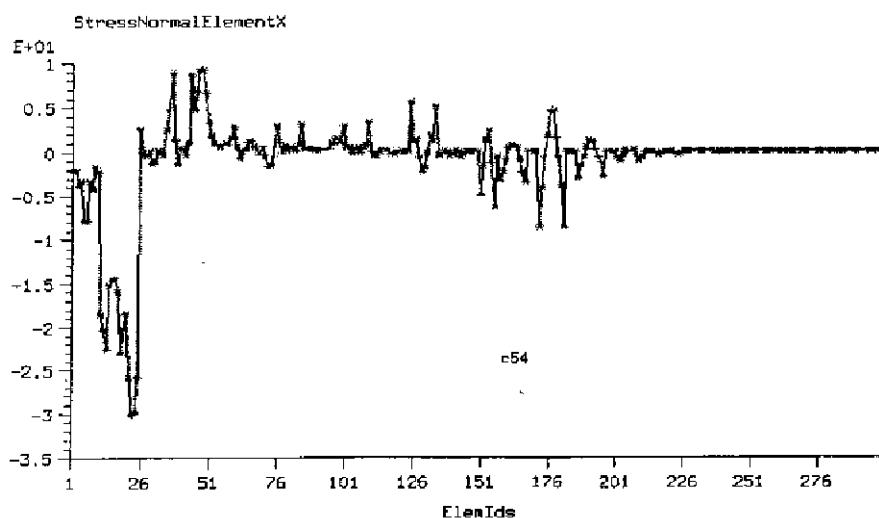
Şekil 5. 90° ve 20 kg yük
altındaki, Z 100 ile restore
edilen dişin tüm elemanlarında
oluşan Von Mises gerilme
dağılımı

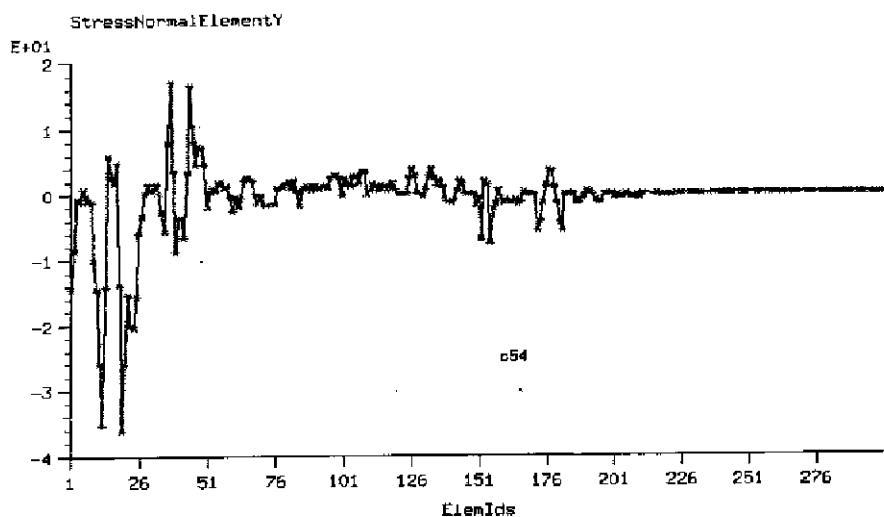
Şekil 6. 26° ve 10 kg yük altındaki, Z 100 ile restore edilen dişin tüm elemanlarında oluşan Von Mises gerilme dağılımı

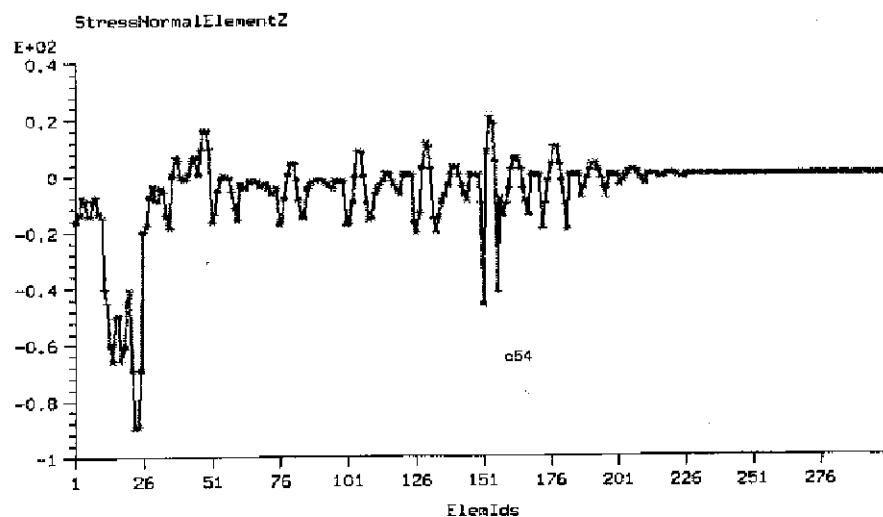
Şekil 7. 26° ve 40 kg yük altındaki, Z 100 ile restore edilen dişin tüm elemanlarında oluşan Von Mises gerilme dağılımı

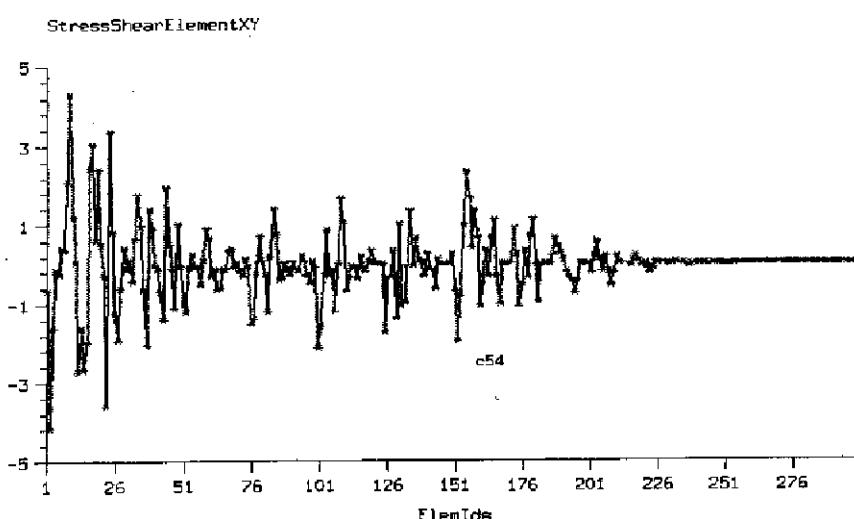
Şekil 8. 26° ve 20 kg yük altındaki, Z 100 ile restore edilen dişin tüm elemanlarında oluşan σ_x gerilme dağılımı

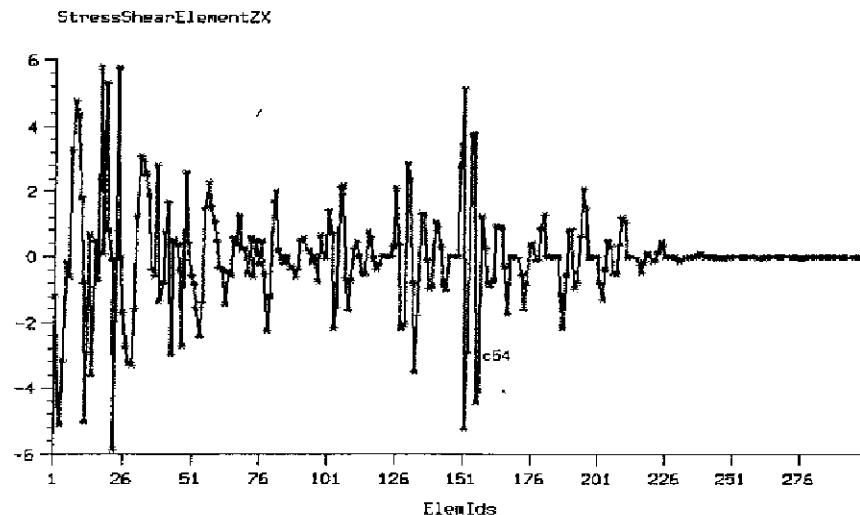
Şekil 9. 26° ve 20 kg yük altındaki, Z 100 ile restore edilen dişin tüm elemanlarında oluşan σ_y gerilme dağılımı

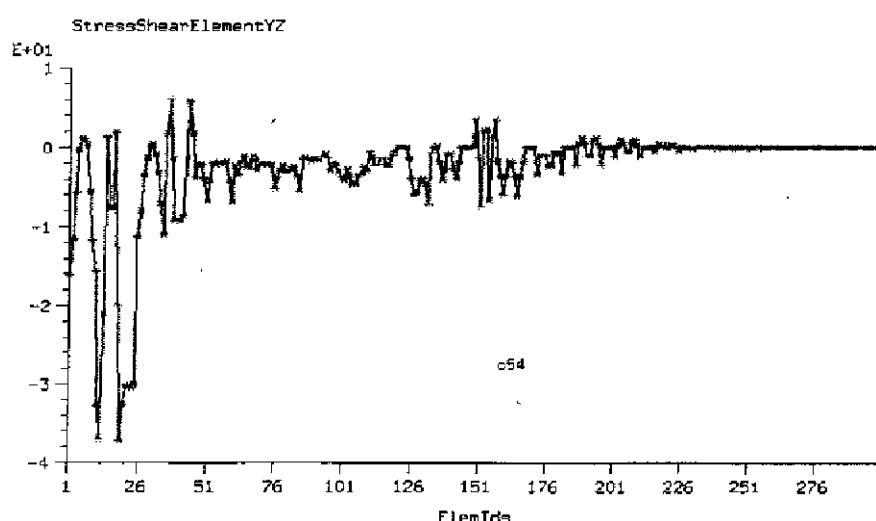
Şekil 10. 26° ve 20 kg yük altındaki, Z 100 ile restore edilen dişin tüm elemanlarında oluşan σ_z gerilme dağılımı

Şekil 11. 26° ve 20 kg yük altındaki, Z 100 ile restore edilen dişin tüm elemanlarında oluşan τ_{xy} gerilme dağılımı

Şekil 12. 26° ve 20 kg yük altındaki, Z 100 ile restore edilen dişin tüm elemanlarında oluşan τ_{xz} gerilme dağılımı

Şekil 13. 26° ve 20 kg yük altındaki, Z 100 ile restore edilen dişin tüm elemanlarında oluşan τ_{yz} gerilme dağılımı

TARTIŞMA

Servikal lezyonların onarımında çeşitli restoratif materyeller kullanılmaktadır. Bu materyeller ise klinik takip ve deneyel çalışmalarla değerlendirilmiştir.^{10,20}

Diğer bir bakış açısı ise Class V kavitelerde kullanılan dolgu materyallerinin biyomekanik açıdan değerlendirilmesidir. Bu çalışmada Class V restorasyonları biyomekanik açıdan değerlendirilmiştir.

Biyomekanik çalışmalarında çok tartışılan noktalardan biriside yükün hangi açıyla ve hangi

değerde uygulandığının saptanması ve çalışmada bu değerlerin kullanılmasıdır. Bu daldaki araştırmacılar tarafından değişik yük değerleri ve değişik yükleme açıları önerilmiştir. Bizde çalışmamızda genel bir değerlendirme yapabilmek amacıyla karşılaşılan limit değerleri gösteren farklı yükleme açıları ve farklı yükleme değerleri kullandık. Travmatik yükleri dişe dik gelen yükler olarak, insizal kenardan gelen yükleri ise servikal lezyonların etyolojisi olan ve bu restorasyonlarda etkileri olduğu belirtilen kuvvetler¹² (bruksizm) olarak değerlendirmemize aldık.

Sonuçlarımıza göre yükleme travmatik bir nitelik kazandığında, dışteki Von Mises gerilmelerinin de arttığı görüldü. Klinik uygulamalardan da bilindiği gibi travmatik yüklemelerde dışte kolaylıkla kırılmalar meydana gelmektedir. Bunun temel nedeni yükleme açısı arttığında dışdeki kesme gerilmelerinin de artmasıdır. Bu artan kesme gerilmeleri Von Mises gerilmesini artırır.

Yine yükleme miktarındaki değişikliklerin de dışteki gerilme değerlerini değiştirdiği de saptanmıştır. Şekiller 3, 6 ve 7 incelemiğinde her üç durumda da gerilme dağılımlarının değişmediği ancak yükün artmasıyla doğru orantılı olarak gerilme değerlerinin de arttığı görülebilir. Bu durum yük miktarının da yükleme açısıyla birlikte önemli bir parametre olduğunu göstermiştir.

Çalışmamızda elde edilen ve sunulan önemli noktalardan birisi de bu tür çalışmalarında izlenecek yöntemin saptanması ile ilgilidir. Bu tür çalışmalarla en önemli noktalardan biri de değerlendirme yapılabilecek kriterin belirlenmesidir. Sadece çekme ve basma ya da sadece kesme gerilmeleri incelenerek varılan sonuçlar daima hatalıdır. Üç boyutlu çalışmaların en önemli noktası oluşan tüm gerilmelerin toplam etkisinin göz önünde tutulması ve incelemenin buna dayanarak yapılmasıdır. Şekiller 8-13, Şekil 3 ile birlikte incelemiğinde bu durum daha açık olarak görülmektedir. Şekiller 8-13 dışte oluşan tek cins gerilme bileşenini göstermekte, Şekil 3 ise tüm gerilme bileşenlerinin sonuçta oluşan toplam etkisini yani Von Mises gerilme değerini vermektedir. Görüldüğü gibi her bir bileşenin değeri Von Mises değerinden çok farklıdır. Bu da değerlendirme için bileşenlerin tek başına göz önüne alınmasının son derece hatalı sonuçlar vereceğini açıkça göstermektedir.

Çalışmamızda tüm malzemeler incelemiğinde eşdeğer yük miktarları ve yük açıları için dışte ve dolgu materyalinde oluşan en düşük gerilme değerlerini Z 100'un en yüksek gerilme değerlerini ise Fuji II LC'nin verdiği gözlemlenmiştir. Bunun da nedeni kullanılan dolgu malzemelerinin Elastisite Modülü değerlerinin restorasyon bölgesinde oluşan yapısal süreksizliği ters orantılı olarak etkilemeleridir.

Buna göre sadece mekanik özelliklerine göre bir değerlendirme yapılması gereklidir. Çalışmada kullanılan materyaller kapsamında Class V kavitelere en uygun dolgu materyalinin Z 100 olduğu belirlenmiştir. Diğerleri ise sırasıyla Dyract AP, Compoglass F, Silux Plus ve Fuji II LC dir.

KAYNAKLAR

1. Beer FP, Johnston RJr. Mechanics of materials. Second SI Metric Edition McGraw-Hill, Singapur, 1992.
2. Braem M, Lambrechts P, Vanherle G. Stress - induced cervical lesions. J Prosthet Dent 1992 67: 718-722.
3. Christensen GJ. Compomers vs. resin-reinforced glass ionomers. JADA 1997 128: 479-480.
4. Darendeliler S, Darendeliler H, Kinoğlu T. Analysis of a central maxillary incisor by using a three-dimensional finite element method. J Oral Rehabil 1992 19: 371- 383.
5. Ho M, Lee S, Chen H, Lee M. Three-dimensional finite element analysis of the effects of posts on stress distribution in dentin. J Prosthet dent 1994; 72: 367-372.
6. Hood JAA. Biomechanics of the intact prepared and restored tooth: some clinical implications. Int Dent J 1991 41: 25-32.
7. Jørgensen KD, Matona R, Shimokobe H. Deformation of cavities and resin fillings in loaded teeth. Scan J Dent Res 1976 84: 46-50.
8. Katona TR, Winkler MM. Stress analysis of a bulk-filled Class V light-cured composite restoration. J Dent Res 1994 73(8): 14-70.
9. Lee WC, Eakle WS. Possible role of tensile stress in the etiology of cervical erosive lesions of teeth. J Prosthet Dent 1984 52: 374.
10. McCoy RB, Anderson MH, Lepe X, Johnson GH. Clinical success of Class V composite resin restorations without mechanical retention. JADA 1998 129: 593-599.
11. Mehl A, Hickel R, Kunzelmann KH. Physical properties and gap formation of light-cured composites with and without 'softstart-polymerization'. J Dent 1997 25: 321-330.
12. Osborne-Smith KL, Burke FJT, Wilson NHF. The aetiology of the non-carious cervical lesion. Int Dent J 1999 49: 139-143.
13. Powell LV, Johnson GH, Gordon GH. Factors associated with clinical success of cervical abrasion/erosion restorations. Oper Dent 1995 20: 7-13.
14. Rees JS, O'dougherty D, Pulfitt R. The stress reducing capacity of unfilled resin in a class V cavity. J Oral Rehabil 1999 26: 422-427.
15. Rees JS, Jacobsen PH. The effect of interfacial failure around a class V composite restoration analysed by the finite element method. J Oral Rehabil 2000 27: 111-116. 14. 13.

16. Winkler MM, Katona TR, Paydar NH. Finite element stress analysis of three filling techniques for Class V light-cured composite restorations. *J Dent Res* 1996;75(7):1477-1483.
17. Yaman DS. Sonlu elemanlar yöntemi ve diş hekimliğindeki uygulamalar. *Atatürk Ü Dışhek Fak Derg* 1995;5(1):87-96.
18. Yaman DS, Alaçam T, Yaman Y. Analysis of stress distribution in a vertically condensed maxillary central incisor root canal. *J Endod* 1995;21(6): 321-325.
19. Yaman DS, Alaçam T, Yaman Y. Analysis of stress distribution in a maxillary central incisor subjected to various post and core applications. *J Endod* 1998;24(2): 107-111.
20. Ziemiecki TL, Dennison JB, Charbeneau GT. Clinical evalution of cervical composite resin restorations placed without retention. *Oper Dent* 1987;12: 27-33.

Yazışma Adresi :

GÜ. Dışhekimiği Fakültesi
Diş Hastalıkları ve Tedavisi Anabilim Dalı
06510 Emek-Ankara
Tel: 0 312 2126220/351
Fax: 0 312 2239226